



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 205/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. F. B., Ž., zastúpeného advokátom JUDr. M. R., Ž., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 1578/2010 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť Ing. F. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. januára 2013 doručená sťažnosť Ing. F. B., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. R., Ž., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva

na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 1578/2010.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

*„Sťažovateľ na základe právoplatného a vykonateľného predbežného opatrenia vydaného Okresným súdom v Žiline č. k. 27C 236/2009, ktoré bolo potvrdené Krajským súdom v Žiline podal dňa 12. 5. 2010 návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora, nakoľko povinný odmietal rešpektovať súdne rozhodnutie a zo svojej internetovej stránky odstrániť nepravdivý príspevok o sťažovateľovi. Súdny exekútor po vydaní poverenia vydal vo veci upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 17. 6. 2010, proti ktorému podal povinný námietky. Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal dňa 2. 8. 2010 vyjadrenie a toto zaslal na Okresný súd Bratislava IV. Nakoľko... po viac ako 1,5 roku súd vo veci nerozhodol i keď má zákonnú povinnosť rozhodnúť o námietkach v 60 dňovej lehote, podal sťažovateľ sťažnosť na prietahy v konaní. V odpovedi Okresného súdu Bratislava IV sa uvádza, že sťažnosť sťažovateľa bola dôvodná. Súd následne vo veci vydal uznesenie č. k. 15Er 1578/2010 z dňa 6. 2. 2012, na základe ktorého súd exekúciu zastavil a v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že povinný si splnil svoj záväzok až po podaní návrhu na vykonanie exekúcie. Okresný súd ďalej rozhodol, že o trovách exekučného konania bude rozhodnuté samostatným uznesením.*

*Súd však do dnešného dňa, i napriek tomu, že vo veci o podaní námietok rozhodoval takmer 2 roky, opätovne ďalší rok nekoná a je absolútne nečinný aj napriek už podanej sťažnosti na prietahy v konaní.*

*Sťažovateľ poukazuje najmä na tú skutočnosť, že po tom, čo povinný odvysielal vo svojej televízii nepravdivú reláciu o jeho osobe, ktorá hlboko a trvalo zasiahli do jeho osobnosti, nerešpektoval vydané súdne rozhodnutia – predbežné opatrenie, bol nútený domáhať sa svojho práva cestou exekúcie, zaplatiť súdne poplatky, súd nie je schopný rozhodnúť počas takmer dvoch rokov o námietkach a v ďalšom roku o trovách exekúcie, ktoré sťažovateľ musel zaplatiť...*

*súdu nič nebránilo v tom, aby o trovách konania rozhodol v samotnom svojom uznesení ešte dňa 6. 2. 2012...“*

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

*„Základné právo Ing. F. B., aby súd konal bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd bolo postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod č. k. 15Er 1578/2010 porušené.*

*Okresnému súdu Bratislava IV sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 15Er 1578/2010 konal bez zbytočných prieťahov.*

*Ing. F. B. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2.000,- eur, ktoré je Okresný súd Bratislava IV povinný zaplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.*

*Okresný súd Bratislava IV je povinný zaplatiť Ing. F. B. trovy konania z titulu právneho zastúpenia vo výške 269,58 eur..., na účet advokáta JUDr. M. R., advokáta, do dvoch mesiacov dní od právoplatnosti nálezu.“*

## II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie a prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 1578/2010.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh a zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 15 Er 1578/2010, ktorý bol ústavnému súdu zaslaný okresným súdom, vyplýva, že exekučné konanie na nútené vykonanie povinnosti uloženej povinnému spoločnosti M., spol. s r. o., sa začalo 12. mája 2010, keď sťažovateľ ako oprávnený podal súdnemu

exekútorovi návrh na začatie exekučného konania. Súdny exekútor po udelení poverenia na vykonanie exekúcie okresným súdom vydal 17. júna 2010 upovedomenie o začatí exekúcie. Oprávnený podal námietky proti exekúcii zo 14. júla 2010, ktoré súdny exekútor predložil okresnému súdu 22. júla 2010. Sťažovateľ 4. augusta doručil okresnému súdu svoje vyjadrenie k námietkam povinného.

*Okresný súd uznesením zo 6. februára 2012 exekúciu zastavil z dôvodu, že povinnosť, ktorej nútený výkon je predmetom exekučného konania, bola povinným už splnená, pričom v odôvodnení svojho uznesenia uviedol: «Oboznámením sa s priloženými listinnými dôkazmi mal exekučný súd za preukázané, že povinný si splnil svoj záväzok voči oprávnenému „povinnosť odstrániť z internetovej stránky povinného príspevok: pod názvom „Malý príbeh o (ne)vlastnom byte, odvysielaný dňa 27. 10. 2009 v relácii P.“, a to až do právoplatného skončenia vo veci samej vedenej na Okresnom súde Žilina spisová značka 27C 236/2009“ až po podaní návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie dňa 12. 05. 2010, teda po začatí exekučného konania, čo preukazuje výtlačok z internetovej stránky povinného týkajúci sa príspevku „Malý príbeh o (ne)vlastnom byte“ vrátane diskusie urobený dňa 12. 05. 2010, čo je deň začatia exekučného konania.*

*Vzhľadom na skutočnosť, že zo strany povinného došlo k splneniu povinnosti uloženej mu v exekučnom titule, súd rozhodol tak, že exekúciu v súlade s § 57 ods. 1 písm. f) EP zastavil, nakoľko mal za to, že záväzok povinného zamkol splnením.*

*O trovách exekučného konania bude rozhodnuté samostatným uznesením.»*

Podľa upovedomenia o začatí exekúcie zo 17. júna 2010 bolo predmetom exekučného konania splnenie povinnosti uloženej povinnému exekučným titulom odstrániť z jeho internetovej stránky príspevok označený v exekučnom titule, a to núteným uskutočnením prác a výkonov, ako aj splnenie povinnosti povinného uhradiť sťažovateľovi ako oprávnenému trovy exekúcie (pozostávajúcich zo sumy 125,40 € z titulu trov právneho zastúpenia advokátom v exekučnom konaní a zo sumy 16,50 € z titulu súdneho poplatku za vydanie poverenia súdnemu exekútorovi), a to prikázaním pohľadávky z účtu a prikázaním peňažných prostriedkov.

Okresný súd 6. februára 2012 po vydaní uznesenia o zastavení exekúcie súčasne vyzval súdneho exekútora na predloženie vyčíslenia jeho trov exekúcie, ktoré mu súdny exekútor doručil 16. novembra 2012 a uplatnil si nárok na priznanie trov exekúcie v sume 57,30 €.

Podstatou sťažnostných námietok sťažovateľa je namietanie skutočnosti, že okresný súd v označenom exekučnom konaní napriek tomu, že mu rozhodnutie o námietkach povinného proti exekúcii trvalo viac ako jeden a pol roka, ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu 30. januára 2013 stále nerozhodol o trovách exekúcie, hoci exekučné konanie zastavil uznesením zo 6. februára 2012, v ktorom uviedol, že o trovách konania rozhodne samotným uznesením. Takýto postup okresného súdu považuje sťažovateľ za porušujúci ním označené základné a iné práva.

Ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd po vyhodnotení všetkých okolností danej veci uzatvára, že nerozhodnutie okresného súdu o trovách exekúcie v období od vydania uznesenia o zastavení exekučného konania do doručenia sťažnosti ústavnému súdu (a to napriek dobe, počas ktorej okresný súd rozhodoval o námietkach proti exekúcii) nie je možné hodnotiť ako prietah takej intenzity, ktorý by zakladal možnosť porušenia označených základných a iných práv sťažovateľa v namietanom konaní.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2013